

[Statsministeren]

På den ene side har vi altså disse store problemer, som skal klares, og som kræver, hvad vi kalder stram stramning. Ikke desto mindre er det en kendsgerning, at den sociale politik, som bl. a. slog igennem i den forholdsvis store sociale reform, vi gennemførte i foråret, slår igennem den 1. januar 1979.

Jeg mener, det er vigtigt at sige til alle dem, der sætter spørgsmålstegn ved det, der er sket, at den efterlønsordning, der ligger til forhandling her i folketinget, skal gennemføres. Jeg mener, det er vigtigt at sige, at der ikke er rørt f. eks. ved reguleringen af de sociale dagpengeydelse, som vil stige, vel også en anelse mere end den almindelige indkomstudvikling.

Jeg mener også, det er vigtigt at sige, at arbejdsmiljølovgivningen på områder, hvor der har vist sig grund til det, vil blive forbedret, særlig i forholdet til giftstoffer og den slags ting.

Og som faglige organisationer igen og igen har krævet det, skal vi, hvis der skal laves indkomstpolitik her i landet, også have en ordentlig og effektiv værdistigningsafgift.

Det er heller ikke uvæsentligt, at det er lykkedes at lave en boligløsning, som i hvert fald, for at sige det lidt beskedent lige nu, tåler sammenligning med den boligløsning, som et flertal her i folketinget vedtog for året 1979, men altså nu for 1980 og 1981.

Jeg mener heller ikke, det er urimeligt at sige, at der nu er sikkerhed for, at man kan komme igennem med det nye naturgasanlæg, når forhandlingerne med de implicerede parter er overstået. Der ligger også beskæftigelse i dette foruden en forsyningsmæssig sikkerhed.

Endelig synes jeg, at lønmodtagerne og deres organisationer skal huske, at beskæftigelsesplanen, som er blevet gennemført her i folketinget med ret bredt flertal, fastholdes. Der bygges videre med de store milliardbeløb, som man dengang vedtog at der skulle sættes af til dette formål.

Jeg kunne godt nævne flere ting, men det summer sig måske ikke at gå for meget i enkeltheder. Det er en debat, vi skal have på et senere tidspunkt. Alligevel mener jeg, det har været rigtigt at sige dette ved denne lejlighed, hvor en vis usikkerhed, en vis uklarehed, om, hvad der allerede på forhånd er sikret, melder sig et og andet sted. Der er faktisk opnået et hæderligt resultat, som både venstre og

socialdemokratiet kan være tjent med, og som giver os muligheder for at løse en række af de problemer, som vi står over for.

Jeg vil slutte med at pege på, at der har været talt en del om, at vi står, hvor vi hele tiden har stået. Jeg tror, det var socialdemokratiets ordfører, hr. Kjeld Olesen, der sagde det.

Jeg vil sige, at jeg har lagt mærke til, at fremskridtspartiet står også, hvor det hele tiden har stået, helt derude. Jeg har også lagt mærke til, at socialistisk folkeparti, kommunisterne og venstresocialisterne står, hvor de hele tiden har stået, helt derude. Hvad så med socialdemokratiet og venstre? Ja, vi står idémæssigt også, hvor vi hele tiden har stået, men vi har fundet det nødvendigt at prøve på at bygge bro og dermed danne udgangspunkt for et bredere samarbejde i folketinget.

Formanden:

Vi går derefter over til anden omgang, hvor taletiden for ordførere er indtil 10 minutter og for andre medlemmer indtil 5 minutter.

Kjeld Olesen (S):

Der er fremsat en del forslag om motiveret dagsorden. Det gælder et forslag fra hr. Glistrup, et forslag fra hr. Gert Petersen, et forslag fra hr. Wilhjelm og et forslag fra hr. Alfred Hansen, og jeg vil på socialdemokratiets vegne anbefale, at man afviser disse forslag på grund af indholdet, også fordi jeg om lidt kommer med et forslag, jeg synes er bedre.

Der er også stillet et forslag om motiveret dagsorden af hr. Langsted, angående Storebæltsbroen. Jeg havde lyst til for et par sekunder at hoppe ud af rollen som politisk ordfører og bukke og sige: tak for hjælpen, og så skynde mig at springe tilbage igen i rollen. Det er klart, at forslaget er ganske snedigt formuleret. Man citerer det dagsordensforslag, som blev vedtaget, da vi havde debatten den 1. juni i år, og fortsætter så med at konstatere, at da det er den 1. september, er fristen for ændring af beslutningen om bygning af Storebæltsbroen forpasset. Men jeg bliver altså nødt til med nogen logik i baglommen at sige, at den dagsorden, der blev vedtaget af folketinget, selvfølgelig har den tekst, der her er blevet citeret, men at konklusionen, som er draget i dagsordens-